

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Lecznictwa

Warszawa, 06 czerwca 2022 r.

DLD.412.44.2022.CP

Pan

Sebastian Adamowicz

Szanowny Panie,

odpowiadając na petycję zawierającą postulat dotyczący uchylecia art. 2 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. zmieniającej ustawę o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. z 1950 r. poz. 327) proszę o przyjęcie poniższego. Ustawa z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. poz. 434, z późn. zm.) została uchylona w dniu 15 stycznia 1992 r. przez art. 76 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 408, z późn. zm.). Wskazana w petycji ustawa z dnia 18 lipca 1950 r. zmieniająca ustawę o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia weszła w życie z dniem ogłoszenia, tj. w dniu 26 sierpnia 1950 r. Zgodnie ze wskazanym przez Pana art. 2 tej ustawy lekarzom, którzy zgodnie z obowiązującymi dotychczas przepisami w terminie, wyznaczonym przez Ministra Zdrowia, przesiedlili się w celu wykonywania praktyki do miejscowości lub okręgu, w którym normy nie są wypełnione, przysługują uprawnienia, określone w art. 37 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą a po upływie dwóch lat od dnia przesiedlenia przysługuje im prawo powrotu do miejscowości, z której się przesiedlili.

Biorąc pod uwagę termin wejścia w życie przedmiotowej regulacji oraz fakt, iż wskazany przepis dotyczył lekarzy, którzy przed tym terminem, przesiedlili się w celu wykonywania

praktyki do miejscowości lub okręgu, w którym normy nie są wypełnione należy zauważyć, iż ustawodawca przyznając tym lekarzom nowe uprawnienia, przyznał im również prawo powrotu do miejscowości, z której się przesiedlili zakreślając jego termin na dwa lata od dnia przesiedlenia.

Z uwagi na upływ czasu przedmiotowy przepis obecnie nie rodzi już żadnych skutków prawnych. Jak Pan zauważył – wskazany przepis jest bezprzedmiotowy. Jednocześnie należy podkreślić, iż podjęcie inicjatywy legislacyjnej polegającej na przygotowaniu i przeprowadzeniu procedury legislacyjnej projektu ustawy zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r. poz. 283, z późn. zm.) oraz uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), poprzedza szczegółowa analiza m.in. w aspekcie stanu stosunków społecznych w dziedzinie wymagającej interwencji organów władzy publicznej oraz wskazaniem pożądaných kierunków ich zmiany, jak również ustalenia możliwości podjęcia środków interwencji organów władzy publicznej, alternatywnych w stosunku do uchwalenia ustawy. Dodatkowo konieczne jest również dokonanie oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych.

Reasumując w przypadku proponowanej ingerencji ustawowej nie jest uzasadnione podejmowanie postulowanej interwencji prawnej.

Z poważaniem

Michał Dzięgielewski

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/